

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0445/2001

4 december 2001

*

VERSLAG

1. over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel

(COM(2001) 577 - C5-0511/2001 - 2001/0232(CNS))

2. over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend

(COM(2001) 157 - C5-0216/2001 - 2001/0081(CNS))

3. over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen

(COM(2001) 157 - C5-0217/2001 - 2001/0082(CNS))

Rapporteur: Sérgio Sousa Pinto

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

Amendementen op wetsteksten

Door het Parlement aangebrachte wijzigingen worden in vet cursief aangegeven. De markering in mager cursief is een aanwijzing voor de technische diensten en betreft passages in de wetstekst waarvoor een correctie wordt voorgesteld (bijvoorbeeld aperte fouten of weglatingen in een taalversie). Dergelijke correcties moeten worden goedgekeurd door de betrokken technische diensten.

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP.....	4
1. WETGEVINGSVOORSTEL.....	6
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE.....	13
2. WETGEVINGSVOORSTEL.....	14
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE.....	18
3. WETGEVINGSVOORSTEL.....	19
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE.....	24
TOELICHTING	25
ADVIES VAN DE COMMISSIE VERZOEKSCHRIFTEN.....	31

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 29 mei 2001 verzocht de Raad, overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag, het Parlement om advies:

1. inzake het voorstel voor een voor een verordening van de Raad tot wijziging van verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel (COM(2001) 577 - C5-0511/2001 - 2001/0232(CNS))
2. over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend (COM(2001) 157 - C5-0216/2001 - 2001/0081(CNS))
3. over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen (COM(2001) 157 - C5-0217/2001 - 2001/0082(CNS))

Op 31 mei 2001 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit voorstel naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als commissie ten principale en naar de Commissie verzoekschriften als medeadviserende commissie (C5-0215/2001 - C5-0216/2001- C5-0217/2001).

Bij schrijven van 23 oktober 2001 verzocht de Raad, overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag, het Parlement opnieuw om advies inzake het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel (COM(2001) 577 - 2001/0232(CNS)). Met de nieuwe ontwerpverordening brengt de Raad ingrijpende veranderingen aan in zijn eerder voorstel van 29 mei 2001 tot wijziging van verordening nr. 1683/95 (COM(2001) 157 – 2001/0080(CNS)) en legt een geconsolideerde versie van alle uit te voeren wijzigingen voor, waarmee het oude voorstel voor een verordening wordt ingetrokken en vervalt.

Op 25 oktober 2001 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van deze voorstellen naar de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als commissie ten principale en naar de Commissie verzoekschriften als medeadviserende commissie (C5-0511/2001).

De Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken benoemde op haar vergaderingen van 29 mei 2001 en 13 november 2001 Sérgio Sousa Pinto tot rapporteur.

De commissie behandelde het Commissievoorstel en het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 11 september, 9 oktober, 20 november en 4 december 2001.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij:

1. over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel (COM(2001) 577 - C5-0511/2001 - 2001/0232(CNS)) met 20 stemmen voor en 2 tegen bij 0 onthoudingen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie.

2. over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend (COM(2001) 157 - C5-0216/2001 - 2001/0081(CNS)) met 20 stemmen voor en 0 tegen bij 2 onthoudingen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie.

3. over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijftitels voor onderdanen van derde landen (COM(2001) 157 - C5-0217/2001 - 2001/0082(CNS)) met 19 stemmen voor en 0 tegen bij 2 onthoudingen haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie.

Bij de stemming voor de eerste ontwerpwetgevingsresolutie waren aanwezig: Graham R. Watson (voorzitter), Sérgio Sousa Pinto (rapporteur), Mary Elizabeth Banotti, Mogens N.J. Camre, Marco Cappato, Charlotte Cederschiöld, Ozan Ceyhun, Carlos Coelho, Thierry Cornillet, Anne Ferreira (verving Adeline Hazan, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Jorge Salvador Hernández Mollar, Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Alain Krivine (verving Pernille Frahm), Baroness Sarah Ludford, Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli, Hubert Pirker, Ilka Schröder (verving Alima Boumediene-Thiery, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí en Maurizio Turco (verving Frank Vanhecke).

Bij de stemming voor de tweede ontwerpwetgevingsresolutie waren aanwezig: Graham R. Watson (voorzitter), Sérgio Sousa Pinto (rapporteur), Mary Elizabeth Banotti, Mogens N.J. Camre, Marco Cappato, Charlotte Cederschiöld, Ozan Ceyhun, Carlos Coelho, Thierry Cornillet, Anne Ferreira (verving Adeline Hazan, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Jorge Salvador Hernández Mollar, Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Alain Krivine (verving Pernille Frahm), Baroness Sarah Ludford, Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli, Hubert Pirker, Ilka Schröder (verving Alima Boumediene-Thiery, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí en Maurizio Turco (verving Frank Vanhecke).

Bij de stemming voor de derde ontwerpwetgevingsresolutie waren aanwezig: Graham R. Watson (voorzitter), Sérgio Sousa Pinto (rapporteur), Mary Elizabeth Banotti, Marco Cappato, Charlotte Cederschiöld, Ozan Ceyhun, Carlos Coelho, Thierry Cornillet, Anne Ferreira (verving Adeline Hazan, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Jorge Salvador Hernández Mollar, Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Alain Krivine (verving Pernille Frahm), Baroness Sarah Ludford, Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli, Hubert Pirker, Ilka Schröder (verving Alima Boumediene-Thiery, overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Joke Swiebel, Anna Terrón i Cusí en Maurizio Turco (verving Frank Vanhecke).

Het advies van de Commissie verzoekschriften is bij het verslag gevoegd.

Het verslag werd ingediend op 4 december 2001.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerpagenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

WETGEVINGSVOORSTEL

1. Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel ((COM(2001) 577 - C5-0511/2001 - 2001/0232(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1 Overweging -1 (nieuw)

(-1) Artikel 62, lid 2, letter b), punt iii) van het EG-Verdrag bepaalt dat de Raad binnen een termijn van vijf jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam voorschriften vaststelt inzake visa voor voorgenomen verblijven van ten hoogste drie maanden, met inbegrip van een uniform visummodel.

Motivering

Het is belangrijk erop te wijzen dat de onderhavige richtlijn de praktische uitvoering is van artikel 62 van het EG-Verdrag.

Amendement 2 Overweging -1 bis (nieuw)

(-1 bis) Maatregel 38 van het Actieplan van Wenen, aangenomen door de Raad van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken op 3 december 1998, bepaalt dat aandacht moet worden besteed aan nieuwe technische ontwikkelingen om te zorgen voor een nog betere beveiliging van het uniforme visummodel.

Motivering

Maatregel 38 van het Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd, het zogenaamde actieplan van Wenen, stelt duidelijk dat de visummodellen om veiligheidsredenen voortdurend moeten worden aangepast

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd.

aan de technische ontwikkelingen.

Amendement 3
Overweging -1 ter (nieuw)

(-1 ter) Conclusie 22 van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 luidt dat een actief gemeenschappelijk beleid inzake visa en valse documenten verder moet worden ontwikkeld.

Motivering

Ook de Europese Raad van Tampere beschouwde een gemeenschappelijk beleid inzake visa en valse documenten als prioriteit.

Amendement 4
Overweging -1 quater (nieuw)

(-1 quater) De vaststelling van een uniform visummodel is van essentieel belang voor de harmonisatie van het beleid inzake visa.

Motivering

Het streven van de EU naar een binnenruimte zonder grenzen voor het vrije verkeer van personen vereist een stelsel van begeleidende rechtsregels die in- en uitreizen via de buitengrenzen van deze ruimte op geharmoniseerde wijze reguleren. Een van de essentiële aspecten hierbij is ongetwijfeld een gemeenschappelijk beleid inzake visa.

Amendement 5
Overweging 2

(2) Er moet worden voorzien in gemeenschappelijke normen inzake het gebruik van het visummodel, en met name moeten er gemeenschappelijke bepalingen worden vastgesteld ten aanzien van de technische methoden en normen voor de invulling van het formulier.

(2) Er moet worden voorzien in gemeenschappelijke normen inzake het gebruik van het visummodel, en met name moeten er gemeenschappelijke bepalingen worden vastgesteld ten aanzien van de technische methoden en normen voor de invulling van het formulier, ***alsmede veiligheidsnormen voor de opslag ervan.***

Motivering

Niet alleen het opstellen van gemeenschappelijke normen is van belang ter bereiking van hoge

veiligheidsniveaus voor de vervaardiging van de formulieren, maar ook de veiligheid bij de opslag ervan.

Amendement 6
Overweging 4

(4) Gemeenschappelijke normen betreffende de toepassing van het uniforme visummodel zijn van wezenlijk belang om ***een hoog technisch niveau te bereiken en de ontdekking van nagemaakte of vervalste visumkleefbladen te vergemakkelijken.***

(4) Gemeenschappelijke normen betreffende de toepassing van het uniforme visummodel zijn van wezenlijk belang om ***de technische voorschriften op een hoog niveau te handhaven, teneinde vervalsing van het uniforme visummodel en bedrieglijk gebruik te voorkomen en nagemaakte visa te kunnen opsporen.***

Motivering

Het uniforme visummodel moet steeds aan de strengste technische voorschriften voldoen, teneinde vervalsing te voorkomen en nagemaakte exemplaren te kunnen opsporen.

Amendement 7
Overweging 4 bis (nieuw)

(4 bis) De noodzakelijke maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze verordening zijn maatregelen van algemene strekking, aangezien zij ten doel hebben essentiële onderdelen van de rechtsgrond toe te passen. Zij dienen derhalve te worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999.

Motivering

Besluit 1999/468/EG van 28 juni 1999 bepaalt dat maatregelen van algemene strekking die ten doel hebben essentiële onderdelen van een basisbesluit toe te passen, worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure.

Amendement 8
Overweging 6

(6) Derhalve dient Verordening (EG) nr. 1683/95 ***dienovereenkomstig*** te worden gewijzigd.

(6) Derhalve dient Verordening (EG) nr. 1683/95 te worden gewijzigd.

Motivering

De term "dienovereenkomstig" is reïteratief en overbodig.

Amendement 9

Overweging 9

(9) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling van het Schengenacquis in *in de zin* van het Protocol tot opnemng van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie.

(9) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking ***die op 17 mei 1999 door de Raad van de Europese Unie werd gesloten*** met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling in van het Schengenacquis ***overeenkomstig de artikelen 2 en 6 van het aan het Verdrag van Amsterdam gehechte*** Protocol tot opnemng van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie.

Motivering

Het is belangrijk te preciseren door wie en op welke datum de samenwerkingsovereenkomst werd gesloten, en op welke rechtsgrond de gewijzigde bepalingen van Verordening nr. 1683/95 op de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen kunnen worden toegepast.

Amendement 10

ARTIKEL -1 (nieuw)

Artikel 1 (verordening (EG) nr. 1683/95)

-1) Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. De door de lidstaten afgegeven visa in de zin van artikel 5 worden vervaardigd volgens een uniform visummodel

2. Dit uniforme visummodel kan de vorm aannemen van een kleeftblad of van een afzonderlijk document. De specificaties en voorschriften voor de gegevensrubrieken van het uniforme model zijn opgenomen in de bijlage.

3. Een zone van het uniforme model is voorbehouden voor een identiteitsfoto van de betrokken persoon.

Motivering

Om voor de hand liggende veiligheidsredenen en om vervalsing en namaak te voorkomen, is het van essentieel belang dat een zone van het uniforme visummodel wordt voorbehouden voor een identiteitsfoto van de persoon aan wie het visum wordt afgegeven.

Het is ook belangrijk dat het visum kan worden afgegeven als afzonderlijk document en niet alleen als zelfklever op een reisdocument of enig ander document. Zo worden nodeloze problemen voorkomen, bijvoorbeeld wanneer een lidstaat het in een derde land afgegeven reisdocument niet erkent en het visum toch in de vorm van een zelfklever moet worden aangebracht. Een grotere complexiteit van de technische specificaties van het afzonderlijke document is geboden om vervalsing en namaak te voorkomen.

Amendement 11

ARTIKEL 1, PUNT 1

Artikel 2, letter a) (verordening (EG) nr. 1683/95)

Bijkomende technische specificaties voor het uniforme visummodel in verband met het onderstaande worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure:

(a) bijkomende vereisten inzake beveiliging, met inbegrip van **hogere** normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;

Aanvullende technische specificaties voor het uniforme visummodel in verband met het onderstaande worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure:

(a) bijkomende vereisten inzake beveiliging, met inbegrip van **strengere** normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;

Motivering

De aanvullende technische specificaties voor de vervaardiging van het uniforme visummodel moeten steeds beantwoorden aan de strenge veiligheidsnormen, onder meer om vervalsing te voorkomen.

Amendement 12

ARTIKEL 1, PUNT 1

Artikel 2, letter b bis) (nieuw) (verordening (EG) nr. 1683/95)

b bis) de wijze van opslag;

Motivering

Er moeten algemene gemeenschappelijke voorschriften worden opgesteld voor de wijze van opslag van de uniforme visummodellen.

Amendement 13

ARTIKEL 1, PUNT 1

Artikel 2, letter b ter) (nieuw) (verordening (EG) nr. 1683/95)

b ter) de voorschriften en vereisten met betrekking tot de foto van de betrokkene op het uniforme visummodel.

Motivering

Vanuit het oogpunt van democratische controle moet de tekst een duidelijke verwijzing bevatten naar de aanvullende specificaties, waarvan de vaststelling geheim wordt gehouden en die niet worden gepubliceerd. Voorts moet het comité de bevoegdheid krijgen om de gemeenschappelijke criteria voor de vaststelling van de technische specificaties in verband met de foto van de betrokkene op het uniforme visummodel te bepalen.

Amendement 14

ARTIKEL 1, PUNT 1BIS (nieuw)

Artikel 3 bis (nieuw) (verordening (EG) nr. 1683/95)

Artikel 3 bis

Onderhavige verordening doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten ten aanzien van de erkenning van staten en territoriale eenheden, noch van paspoorten en identiteits- of reisdocumenten die zijn afgegeven door de desbetreffende autoriteiten.

Motivering

Spreekt voor zich.

Amendement 15

ARTIKEL 1, PUNT 2

Artikel 8 (verordening (EG) nr. 1683/95)

De volgende alinea wordt toegevoegd aan artikel 8:

"De integratie van de in punt 2, onder a), van de Bijlage bedoelde foto vindt plaats ten laatste **vijf** jaar na de vaststelling van de in artikel 2 bedoelde maatregelen."

De volgende alinea wordt toegevoegd aan artikel 8:

"De integratie van de in punt 2, onder a), van de Bijlage bedoelde foto vindt plaats ten laatste **twee** jaar na de vaststelling van de in artikel 2 bedoelde maatregelen."

Motivering

Het aanbrengen van een foto op het uniforme visummodel is van fundamenteel belang voor het voorkomen van het vervalsen van visa en voor de doelmatige bestrijding van clandestiene immigratie. De in de wetgeving vastgestelde termijn van vijf jaar voor het aanbrengen van de foto na de vaststelling van de in artikel 2 bedoelde maatregelen wordt veel te lang geacht. Daarom wordt een drastisch verkorte termijn van twee jaar voorgesteld die meer dan voldoende

is om alle technische of wetgevende problemen met het oog op de invoering in communautair verband uit de weg te ruimen.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel (COM(2001) 577 - C5-0511/2001 - 2001/0232(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel (COM(2001) 577 - C5-0511/2001 - 2001/0232(CNS)),
 - overwegende dat het oude voorstel een geconsolideerde versie behelst van de uit te voeren wijzigingen en een wijziging inhoudt ten opzichte van het oorspronkelijke voorstel van 29 mei 2001, dat hiermee wordt ingetrokken en vervalt (COM(2001) 157 - C5-0215/2001 - 2001/0080(CNS)),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag (C5-0215/2001),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie verzoekschriften (A5-0445/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst dat de overlegprocedure wordt ingeleid in geval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst.
 5. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 6. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

WETGEVINGSVOORSTEL

2. Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend (COM(2001) 157 - C5-0216/2001 - 2001/0081(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 16
Overweging -1 (nieuw)

(-1) Artikel 62, lid 2, letter b), punt iii) van het EG-Verdrag bepaalt dat de Raad binnen een termijn van vijf jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam voorschriften vaststelt inzake visa voor voorgenomen verblijven van ten hoogste drie maanden, met inbegrip van een uniform visummodel.

Motivering

Het is belangrijk erop te wijzen dat de onderhavige richtlijn de praktische uitvoering is van artikel 62 van het EG-Verdrag.

Amendement 17
Overweging -1 bis (nieuw)

(-1 bis) Maatregel 38 van het Actieplan van Wenen, aangenomen door de Raad van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken op 3 december 1998, bepaalt dat aandacht moet worden besteed aan nieuwe technische ontwikkelingen om te zorgen voor een nog betere beveiliging van het uniforme visummodel.

Motivering

Zie de motivering bij amendement 2 met betrekking tot het visummodel.

¹ PB C 180 van 26.6.2001, blz. 301.

Amendement 18
Overweging -1 ter (nieuw)

(-1 ter) Conclusie 22 van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 luidt dat een actief gemeenschappelijk beleid inzake visa en valse documenten verder moet worden ontwikkeld.

Motivering

De Europese Raad van Tampere verleende prioriteit aan een gemeenschappelijk beleid inzake visa en de mogelijke vervalsing ervan, en bijgevolg ook aan alle hiermee verband houdende documenten.

Amendement 19
Overweging 1

(1) De harmonisatie van het visumbeleid is een **belangrijke** maatregel in verband met de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, met name wat betreft grensoverschrijding.

(1) De harmonisatie van het visumbeleid is een **essentiële** maatregel in verband met de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, met name wat betreft grensoverschrijding.

Motivering

De harmonisatie van het visumbeleid is meer dan belangrijk. Zij is een essentiële voorwaarde om een ruimte van vrijheid en veiligheid voor de burgers van de Europese Unie te waarborgen.

Amendement 20
Overweging 7

(7) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling van het Schengenacquis in **in de zin** van het Protocol tot opnemng van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie.

(7) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking **die op 17 mei 1999 door de Raad van de Europese Unie werd gesloten** met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling in van het Schengenacquis **overeenkomstig de artikelen 2 en 6 van het aan het Verdrag van Amsterdam gehechte** Protocol tot opnemng van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie.

Motivering

Het is belangrijk te preciseren door wie en op welke datum de samenwerkingsovereenkomst werd gesloten, en op welke rechtsgrond de gewijzigde bepalingen van Verordening nr. 1683/95 op de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen kunnen worden toegepast.

Amendement 21

Artikel 1, lid 3

3. Wanneer de houder van een blad waarop een visum kan worden aangebracht, wordt begeleid door te zijnen of harer laste komende personen **beslist elke lidstaat of er** afzonderlijke visumbladen **dienen te worden verstrekt** aan de betrokkene en elk van de ten laste komende personen.

3. Wanneer de houder van een blad waarop een visum kan worden aangebracht, wordt begeleid door te zijnen of harer laste komende personen **verstreken de lidstaten** afzonderlijke visumbladen aan de betrokkene en elk van de ten laste komende personen.

Motivering

Dit is elementair. Aangezien het besluit van een lidstaat gevolgen kan hebben voor de veiligheid van alle Europese burgers is het absoluut noodzakelijk dat voor elke persoon een afzonderlijk visumblad met foto wordt afgegeven.

Amendement 22

Artikel 2, letter a)

a) de vereisten inzake beveiliging, inclusief **hogere** normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;

a) de vereisten inzake beveiliging, inclusief **strengere** normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;

Motivering

Zie de motivering bij amendement 11 met betrekking tot het visummodel.

Amendement 23

Artikel 2, letter b)

b) de voorwaarden voor de opslag **met het oog op voorkoming van diefstal**;

b) de voorwaarden voor de opslag;

Motivering

Zie de motivering bij amendement 12 met betrekking tot het visummodel.

Amendement 24

Artikel 2, letter d)

d) andere voorwaarden in verband met **de ingebruikneming van** het uniforme model.

d) andere voorwaarden in verband met **het vereiste om een foto van de betrokkene op** het uniforme model **aan te brengen**.

Motivering

Zie de motivering bij amendement 13 met betrekking tot het visummodel.

Amendement 25

Artikel 5, lid 3

3. De in artikel 5, lid 6, van besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt **één maand**.

3. De in artikel 5, lid 6, van besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt **twee maanden**.

Motivering

Zie - mutatis mutandis - de motivering van amendement 14 met betrekking tot het visummodel.

Amendement 26

Artikel 6

Het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht wordt door de lidstaten uiterlijk **twee jaar** nadat de in artikel 2, onder a), bedoelde maatregelen zijn vastgesteld in gebruik genomen. De **geldigheid van reeds volgens een ander model afgegeven vergunningen wordt echter niet verminderd door de invoering van het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht, tenzij de betrokken lidstaat anders beslist**.

Het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht wordt door de lidstaten uiterlijk **één jaar** nadat de in artikel 2, onder a), bedoelde maatregelen zijn vastgesteld in gebruik genomen. De **onder letters b) en c) opgenomen specificaties worden uiterlijk zes maanden na de vaststelling van deze maatregelen toegepast**.

Motivering

Met het oog op de veiligheid van de Europese burgers moet de termijn voor de invoering van het nieuwe model en de toepassing van de begeleidende maatregelen vanzelfsprekend zo kort mogelijk worden gehouden. Daarnaast moet de bepaling van artikel 2, letter a) ook worden toegepast op reeds afgegeven vergunningen.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend (COM(2001) 157 - C5-0216/2001 - 2001/0081(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2001) 157 - C5-0216/2001 - 2001/0081(CNS)),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag (C5-0216/2001),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie verzoekschriften (A5-0445/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst dat de overlegprocedure wordt ingeleid in geval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst.
 5. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 6. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

WETGEVINGSVOORSTEL

3. Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijftitels voor onderdanen van derde landen (COM(2001) 157 - C5-0217/2001 - 2001/0082(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 27 Overweging -1 (nieuw)

(-1) De instandhouding en ontwikkeling van de Europese Unie als een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, waar het vrije verkeer van personen is verzekerd, vereist noodzakelijkerwijze een harmonisatie van de voorschriften in verband met de documenten ter staving van de persoonlijke identiteit, de nationaliteit en de woonplaats, zowel van burgers van de Europese Unie als van derde landen.

Motivering

Artikel 2, vierde streepje van het EU-Verdrag en artikel 14, lid 2 van het EG-Verdrag garanderen het vrije verkeer van personen. Deze vrijheid moet echter vergezeld gaan van passende veiligheidsmaatregelen. De harmonisatie van de documenten ter staving van de identiteit, de nationaliteit en de officiële woonplaats van de Europese burgers overal in de Unie is niet alleen een zeer belangrijk gemeenschappelijk identificatiemiddel in andere delen van de wereld, maar maakt deze documenten ook veiliger en moeilijker te vervalsen en na te maken.

Ook de documenten die de lidstaten afgeven aan burgers van derde landen die de buitengrenzen van de Unie overschrijden of die legaal in de Unie verblijven, moeten om voor de hand liggende veiligheidsredenen volgens geharmoniseerde voorschriften worden vervaardigd.

Amendement 28 Overweging -1 bis (nieuw)

(-1 bis) Maatregel 38, letter c), punt ii) van het Actieplan van Wenen, aangenomen door de Raad van ministers

¹ PB C 180 van 26.6.2001, blz. 304...

van Justitie en Binnenlandse Zaken op 3 december 1998, bepaalt dat normen moeten worden vastgesteld met betrekking tot de procedures voor de afgifte van visa en verblijfstitels door de lidstaten.

Motivering

Het Actieplan van de Raad en de Commissie over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd, wijst op het belang om de procedures voor de afgifte door de lidstaten van visa en verblijfstitels aan onderdanen van derde landen op EU-niveau te regelen.

Amendement 29

Overweging 5

(5) Het is van wezenlijk belang dat het uniforme model voor verblijfstitels alle noodzakelijke gegevens bevat en aan **zeer hoge** technische normen **voldoet, in het bijzonder met betrekking tot de garanties tegen namaak en vervalsing.**

(5) Het is van wezenlijk belang dat het uniforme model voor verblijfstitels alle noodzakelijke gegevens bevat en **beantwoordt** aan technische normen **die steeds op een hoog niveau worden gehandhaafd, teneinde vervalsing en namaak te voorkomen en valse documenten te kunnen opsporen.**

Motivering

De motivering van amendement 6 is mutatis mutandis van toepassing.

Amendement 30

Overweging 10

(10) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling van het Schengenacquis in **in de zin** van het Protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie.

(10) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking **die op 17 mei 1999 door de Raad van de Europese Unie werd gesloten** met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling in van het Schengenacquis **overeenkomstig de artikelen 2 en 6 van het aan het Verdrag van Amsterdam gehechte** Protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie.

Motivering

De motivering van amendement 9 is mutatis mutandis van toepassing.

Amendement 31 Artikel 1, lid 1, tweede zin

Het uniforme model **kan** de vorm **aannemen van een kleefblad of** van een afzonderlijk document.

Het uniforme model **neemt** de vorm **aan** van een afzonderlijk document, **waarop op onuitwisbare wijze een foto van de betrokken persoon wordt aangebracht.**

Motivering

Om veiligheidsredenen mag het uniforme model voor verblijftitels voor onderdanen van derde landen uitsluitend de vorm aannemen van een afzonderlijk document, daar dit moeilijker te vervalsen en na te maken is.

Het is bovendien van essentieel belang dat de verplichting om een foto van de betrokkene op het document aan te brengen uitdrukkelijk in de wetstekst wordt opgenomen.

Amendement 32 Artikel 2, letter a)

Bijkomende technische specificaties voor het uniforme model voor verblijftitels in verband met het onderstaande worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure:
a) bijkomende vereisten inzake beveiliging, met inbegrip van **hogere** normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;

Aanvullende technische specificaties voor het uniforme model voor verblijftitels in verband met het onderstaande worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure:
a) bijkomende vereisten inzake beveiliging, met inbegrip van **strengere** normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;

Motivering

De motivering van amendement 11 is mutatis mutandis van toepassing.

Amendement 33 Artikel 2, letter b)

b) de wijze van opslag **om diefstal te verhinderen**;

b) de wijze van opslag;

Motivering

De motivering van amendement 12 is mutatis mutandis van toepassing.

Amendement 34
Artikel 2, letter d)

d) de overige bepalingen die nodig zijn voor de toepassing van het uniforme model. **Schrappen.**

Motivering

Het beginsel van democratische controle sluit deze paragraaf uit.

Amendement 35
Artikel 6, lid 3

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt **één maand.** 3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt **twee maanden.**

Motivering

Zie – mutatis mutandis - de motivering van amendement 15, ook van toepassing op het model voor verblijfstitels.

Amendement 36
Artikel 7, alinea 1

De lidstaten brengen de uniforme verblijfstitel omschreven in artikel 1 uiterlijk één jaar nadat de in artikel 2, onder (a), bedoelde maatregelen zijn vastgesteld in omloop.

De lidstaten brengen de uniforme verblijfstitel omschreven in artikel 1 uiterlijk één jaar nadat de in artikel 2, onder (a), bedoelde maatregelen zijn vastgesteld in omloop. **De onder de letters b) en c) opgenomen specificaties worden uiterlijk zes maanden na de vaststelling van deze maatregelen toegepast.**

Motivering

Ook de onder letters c) en d) opgenomen specificaties moeten zo spoedig mogelijk na de vaststelling van de maatregelen door de lidstaten worden toegepast.

Amendement 37
Artikel 7, alinea 3

De geldigheid van in reeds verstrekte documenten verleende vergunningen wordt echter niet verminderd door de invoering van verblijfstitels van het uniforme model, tenzij de betrokken lidstaat anders beslist. **Schrappen.**

Motivering

Om voor de hand liggende veiligheidsredenen moet de verordening op alle documenten zonder uitzondering worden toegepast. De tekst bevat immers geen enkele bestraffende of restrictieve bepaling.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijftitels voor onderdanen van derde landen (COM(2001) 157 - C5-0217/2001 - 2001/0082(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2001) 157 - C5-0217/2001 - 2001/0082(CNS)),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag (C5-0217/2001),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie verzoekschriften (A5-0445/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst dat de overlegprocedure wordt ingeleid in geval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst.
 5. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 6. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

TOELICHTING

I. INLEIDING

Op het einde van de 18de, maar vooral vanaf de 19de eeuw, door de grote ontwikkeling van de verbindingen als gevolg van de grootschalige gebruikmaking van de stoommachine en de veranderingen in een aantal Europese landen door de industriële revolutie, hebben er zich omvangrijke bevolkingsverplaatsingen voorgedaan zodat meerdere Europese landen zich genoodzaakt gevoeld hebben om vreemdelingenwetten in te voeren.

Zo is men beginnen te regelen in welke vorm de consulaire diensten een visum moeten aanbrenge op paspoorten die afgegeven zijn door buitenlandse autoriteiten, om toezicht te houden op de toegang van vreemdelingen tot het nationaal grondgebied.

Na de Eerste Wereldoorlog heeft men in het kader van de Volkerenbond met internationale verdragen het visum willen afschaffen. De voornemens zijn op niets uitgelopen door de ongelukkige politieke ontwikkelingen die uitgemond zijn in de Tweede Wereldoorlog.

Daarna is er een uitgebreid stelsel van internationale verdragen ingevoerd die het verkeer van burgers van verschillende landen aan regelingen onderwerpen en vergemakkelijken.

In de juridische constructie van de Europese Unie, die inhoudt dat er controle uitgeoefend wordt op vreemdelingen die de buitengrenzen overschrijden, om clandestiene immigratie tegen te gaan en de criminaliteit te bestrijden, draagt een visum een dubbel karakter: enerzijds is het een bijkomende formaliteit die buiten het grondgebied van de Gemeenschap verricht wordt, zodat alleen de houders van een visum aanspraak kunnen maken op toelating; anderzijds vormt het een vereenvoudiging omdat het de vreemdeling de waarborg geeft dat zijn papieren aanvaard zullen worden door de autoriteiten van het land waar hij binnenkomt, en die dus voorkomt dat hij aan de grens tegengehouden wordt.

Een gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid waar vrij verkeer van personen heerst, veronderstelt zonder enige twijfel ook een geharmoniseerd immigratiebeleid.

Een geharmoniseerd immigratiebeleid omvat een hele reeks uiteenlopende maatregelen, en van groot belang zijn daarbij de maatregelen die te maken hebben met het visum dat van vreemdelingen verlangd wordt wanneer ze de buitengrenzen overschrijden, maar even belangrijk is daarnaast ook de beleidsvoering voor de afgifte van verblijfsvergunningen aan vreemdelingen, als instrumenten in de strijd tegen clandestiene immigratie en onwettig verblijf.

II. ONTWIKKELINGEN IN HET BELEID VOOR TOELATING EN VERBLIJF VAN VREEMDELINGEN OP HET GRONDGEBIED VAN DE EUROPESE UNIE

Voor het van kracht worden van de akkoorden van Schengen hield elke lidstaat zelf toezicht op de toegang tot zijn eigen grondgebied.

Op het ogenblik gebeurt het toezicht op de toegang van burgers van derde landen tot het grondgebied van de landen die de akkoorden van Schengen ondertekend hebben, door de landen waarvan de grenzen met die van het zogenaamde Schengen-gebied samenvallen. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen buiten- en binnengrenzen: de binnengrenzen zijn die tussen het

grondgebied van de landen die het akkoord ondertekend hebben.

De akkoorden van Schengen zijn getekend in 1985 door Frankrijk, Duitsland en de Benelux in het kader van de intergouvernementele samenwerking, omdat op dat ogenblik niet alle landen die deel uitmaakten van de Europese Gemeenschap gewonnen waren voor het idee om een Europese ruimte van vrij verkeer van personen tot stand te brengen, of het nu om Europese of vreemde staatsburgers ging. De toepassingsovereenkomst is getekend in 1990 en van kracht geworden op 26 maart 1995. Later zijn alle lidstaten van de Europese Unie tot de overeenkomst toegetreden, behalve Groot-Brittannië en Ierland. Aan de 13 landen moeten nog toegevoegd worden IJsland en Noorwegen, als geassocieerde landen.

De Overeenkomst van Schengen verlangt het bezit van een visum als een van de voorwaarden om op het grondgebied van de ondertekenende partijen toegelaten te worden, die daartoe een gemeenschappelijk beleid moeten aannemen door een eenvormig systeem voor de afgifte van visa in te voeren als compenserende maatregel voor het vrij verkeer van personen binnen het gebied van Schengen. De overeenkomst legt ook de verschillende soorten visa vast die eronder vallen (luchthaventransit, transit, voor kort verblijf of reisdoeleinden, verkeersvisa, collectief visum), verder de personen die uitgesloten worden, de autoriteiten die het kunnen afgeven, de afgiftevoorwaarden en de documenten waar het visum op aangebracht kan worden.

Vóór het Verdrag van Maastricht, dat op 7 februari 1992 ondertekend is, had de Europese Gemeenschap praktisch geen bevoegdheid voor de buitengrenzen. Vanaf het ogenblik dat het van kracht geworden is, is er, ter uitvoering van artikel 100 C, lid 1 op EU-niveau een gemeenschappelijke lijst van derde landen opgesteld waarvan de burgers houders van een visum moeten zijn om op het grondgebied van de Europese Unie toegelaten te kunnen worden.

Maar na het opstellen van die lijst blijft elke lidstaat wel vrij om de voorwaarden voor het verkeer van staatsburgers van derde landen vast te leggen die niet op de lijst voorkomen.

Zo is er ook, ter uitvoering van artikel 100 C, lid 3 van het Verdrag van Maastricht, een eenvormig model van visum vastgelegd met verordening (EG) 1683/95 van 29 maart 1995.

Van belang is dat volgens artikel 5 van die verordening als visum in de zin van de verordening te beschouwen is "een door een lidstaat verleende machtiging of genomen besluit, vereist voor binnenkomst op zijn grondgebied met het oog op:

- een voorgenomen verblijf in de lidstaat of in verscheidene lidstaten van in totaal maximum drie maanden;
- een doorreis over het grondgebied of via de transitzone van een luchthaven van die lidstaat of van verscheidene lidstaten."

Aan het Verdrag van Maastricht is ook het revolutionair feit te danken dat er samenwerking in justitie en binnenlandse zaken gekomen is, en vooral voor wat betreft de toegangs-, verkeers- en verblijfsvoorwaarden voor vreemdelingen en de strijd tegen onwettige immigratie, verblijf en arbeid.

Hoe dan ook: de wetgeving op visa en verblijfsvergunningen was zeer uiteenlopend en had een zeer verschillende juridische waarde: een die uitging van het Europees recht, en een andere van de intergouvernementele samenwerking onder het trefwoord Schengen.

Het Verdrag van Amsterdam, dat van kracht geworden is in mei 1999, heeft een definitieve impuls gegeven aan de beleidsvoering voor visa en verblijfsvergunningen - naast een groot aantal andere beleidsonderdelen - door het Schengen-pakket onder de Europese Unie te bergen en tot gemeenschappelijk beleid te maken aan de hand van de nieuwe titel VI van het EG-Verdrag: "Visa, asiel, immigratie en andere beleidsterreinen die verband houden met het vrije verkeer van personen".

Van belang zijn verder nog:

- artikel 62, lid 2, letter b) van het EG-Verdrag voor een reeks wetgevende maatregelen op alle aspecten van een geharmoniseerde beleidsvoering voor visa voor kort verblijf, m.a.w. niet meer dan drie maanden - het onderwerp van dit voorstel voor een verordening en dit (ontwerp)verslag;
- artikel 63, lid 3, letter a) van het EG-Verdrag, dat in het immigratiebeleid de nodige maatregelen vastlegt voor de "voorwaarden voor toegang en verblijf en normen voor de procedures voor afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijfstitels, met name met het oog op gezinshereniging."

III. DE DRIE VOORSTELLEN VAN VERORDENING VAN DE RAAD

De drie voorstellen waar dit verslag over gaat, die de Commissie de Raad voorgelegd heeft met het oog op drie verordeningen, passen in de nieuwe politieke en juridische context die het Verdrag van Amsterdam tot stand gebracht heeft, namelijk het vrij verkeer van burgers op het grondgebied van de Europese Unie, met als logisch gevolg een gemeenschappelijke beleidsvoering tegenover visa, immigratie en verblijf om er uitvoering aan te kunnen geven. Op daadwerkelijke uitvoering is aangedrongen zowel door het actieplan van Wenen van 1998 als door de Europese Raad van 1999 in Tampere. Ik voorzie elk van de voorstellen van een paar korte opmerkingen:

1. Het eerste voorstel voor een verordening is bedoeld om een aantal artikelen van verordening (EG) nr. 1683/95 te wijzigen, die een eenvormig model van visum invoert om uitvoering te geven aan artikel 100 C van het Verdrag van Maastricht.

Het is na de eerste raadpleging van het Europees Parlement door de Raad en terwijl dit verslag in voorbereiding was, dat de tragische aanslagen van 11 september in de Verenigde Staten plaatsgevonden hebben.

In het ontwerpverslag dat ik op 9 oktober voorgelegd heb, heb ik een aantal amendementen voorgesteld die bedoeld waren om visumvervalsingen te verhinderen, en o.a. gevraagd dat er op het visumdocument ook een foto van de houder voorkomt.

De feiten hebben me spijtig genoeg in het gelijk gesteld, en op 23 oktober heeft de Raad het Europees Parlement opnieuw geraadpleegd over een nieuw voorstel voor een verordening tot wijziging van bepaalde artikelen van verordening (EG) nr. 1683/95 waar nu in voorgesteld wordt dat elk visum dat door de lidstaten afgegeven wordt, een foto van de houder moet bevatten, bij wijze van maatregel om zo groot mogelijke veiligheid te waarborgen.

Het vroegere voorstel is daarmee ingetrokken en vervalt.

Met de bezwaren die ik nog nader aangeef in mijn commentaar bij de amendementen, is mijn algemeen oordeel over het voorstel in zijn geheel positief, en ik betreur alleen maar dat het niet eerder ingediend is. In een gemeenschappelijk gebied zonder binnengrenzen is het een noodzaak van de eerste orde om een gemeenschappelijk visumbeleid aan te nemen, en een van de voornaamste aspecten daarvan is een eenvormig model, dat de grootst mogelijke waarborgen biedt voor vervaardiging, afgifte en bescherming om namaak of bedrieglijk gebruik te verhinderen. In dat opzicht, en hoe langer hoe meer, is elke lidstaat verantwoordelijk voor de veiligheid van iedereen en elke afzonderlijke burger van de Europese Unie, door rigoureuus een realistisch en samenhangend visumbeleid, zowel voor kortere als langere verblijfsduur, door te voeren.

2. Het tweede voorstel gaat over een eenvormig formulier waar de lidstaten een visum op aanbrengen dat ze afgeven aan houders van een reisdocument dat door de betreffende lidstaat zelf niet erkend wordt.

Dat is wel een speciale situatie die enige verwondering wekt, omdat noch de reden van bestaan van zo'n verordening, noch de gevallen waarin ze toe te passen is, onmiddellijk duidelijk zijn.

Maar er zijn wel degelijke een aantal lidstaten die bepaalde derde landen niet erkennen, en dus ook niet de reisdocumenten van die derde landen. Maar o.a. uit louter humanitaire overwegingen zou het onaanvaardbaar zijn dat geen enkele staatsburger van de bewuste derde landen het grondgebied van een lidstaat mag betreden die zijn land van herkomst niet erkent. Dat is de situatie waar het in dit voorstel om gaat, en het visum kan dan op dat eenvormig formulier aangebracht worden.

Als rapporteur feliciteer ik de Commissie ook met dit voorstel, want de verschillende ontwerpen die sinds 1997 ingediend zijn, zijn stuk voor stuk van de hand gewezen, terwijl het er nu naar uitziet dat dit voorstel voor de lidstaten aanvaardbaar is.

3. Het derde voorstel gaat over een eenvormig model van verblijfsvergunning voor staatsburgers van derde landen.

Met dit voorstel wil de Commissie het vroeger gemeenschappelijk optreden dat de Raad op 16 december 1996 aangenomen heeft op grond van het oude artikel K.3 van het Verdrag van Maastricht, als EU-beleid in de juridische maatregelen van de derde pijler onderbrengen (zoals nu mogelijk is met artikel 63, lid 3 van het EG-Verdrag als juridische grondslag).

Ik moet hier niet de juridische onzekerheden in herinnering brengen die de verschillende vormen van gemeenschappelijk optreden veroorzaakt hebben en blijven veroorzaken: de mogelijkheid dat ze geen uitwerking hebben in bepaalde lidstaten, het ontbreken van rechterlijk toezicht, enz.

Daarom vind ik het voorstel zonder meer positief, en mijn kritiek is dat ik gewenst had dat het eerder ingediend was. Maar het is hoe dan ook welkom, want het heeft bijzonder positieve uitwerkingen op de veiligheid van de Europese burgers omdat het een eenvormig model van verblijfsvergunning invoert dat voor elke omvang van de verblijfsduur geldt, hetgeen de nodige waarborgen moet bieden om fraude en clandestiene immigratie te verhinderen.

IV. AMENDEMENTEN

Mijn ontwerpverslag stelt 36 amendementen voor, die als volgt verdeeld zijn:

- 14 amendementen op het voorstel voor een verordening tot wijziging van verordening 1683/95, waarmee een typemodel van visum ingevoerd wordt (am. 1 tot 14 plus am. 15);
- 11 amendementen op het voorstel voor een verordening tot invoering van een eenvormig visumformulier (am. 16 t/m 26);
- 11 amendementen op het derde voorstel voor een verordening over het eenvormig model van verblijfsvergunning (am. 27 tot 37).

Hoewel elk van de drie voorstellen op een zeer verschillend gebied toepasselijk is, vertonen ze in vormelijk opzicht een aantal vrij sterke overeenkomsten, zodat ik de amendementen in zeer grote lijnen kan overlopen.

Om te beginnen zijn er mijn amendementen op de overwegingen, die ik indien om andere amendementen of zelfs de tekst van de Commissie beter te verantwoorden (am. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 16, 17, 18, 19, 20, 27, 28, 29 en 30).

Andere amendementen zijn bedoeld om strengere veiligheidseisen op te leggen voor de vervaardiging, afgifte en bescherming van de drie eenvormige modellen van formulier, om namaak of ongeoorloofd gebruik van de documenten te voorkomen en de Europese burgers een veiliger omgeving te waarborgen (am. 10, 11, 12, 13, 21, 22, 23, 24, 31, 32 en 33).

Een klein aantal amendementen heb ik ingediend omdat het voorstel van de Commissie volgens mij geen duidelijk rechterlijk toezicht op de uitoefening van haar uitvoerende bevoegdheid mogelijk maakt (vroegere amendementen 13, 24 en 34).

Verder is er een aantal amendementen om te vragen dat de voorstellen spoediger van kracht worden (vroeger amendement 14, door de Commissie overgenomen in haar nieuwe voorstel, nieuw amendement 15 en verder 25, 26, 35, 36).

In alle bescheidenheid zou ik ook de aandacht willen vestigen op bepaalde amendementen die volgens mij van speciaal belang zijn, meer in het bijzonder degene die stellen dat om dwingende redenen van veiligheid alle documenten een foto van de houder moeten bevatten (am. 10, 13, 24 en 31), of degene die het alternatief bieden om zowel visum als verblijfsvergunning af te geven in de vorm van losse documenten in plaats van in de vorm van zelfklevers die op alle documenten aan te brengen zijn. De recente gebeurtenissen, hoezeer ik het ook betreur, hebben aangetoond dat er wel degelijk gegronde redenen voor die amendementen bestaan.

V. ALGEMEEN OORDEEL OVER DE VOORSTELLEN VAN DE COMMISSIE EN DE VOORSTELLEN DIE ZE NIET INGEDIEND HEEFT

Ik wil afsluiten op een bijzonder gunstig oordeel over de moedige en moeilijke voorstellen van de Commissie, zoals al in de loop van deze toelichting duidelijk geworden is. In een bijzonder omvangrijk en ingewikkeld geheel van maatregelen om het vrij verkeer van personen op het grondgebied van de Europese Unie te waarborgen, sluiten ze een kwetsbare flank af.

De drie voorstellen hebben als gemeenschappelijk kenmerk dat ze bedoeld zijn om de normen voor documenten die staatsburgers van derde landen toegang en verblijfsmogelijkheid bieden, te

harmoniseren, om zowel hun vervalsing als bedrieglijk gebruik te verhinderen en de burgers van de Europese Unie daarmee de grootst mogelijke veiligheidswaarborgen te geven.

Als rapporteur beschouw ik niettemin ook als onderwerp van dit verslag - aangezien het de veiligheid van elk van de 370 miljoen Europese burgers aangaat - andere voorstellen die de Commissie ook zou hebben moeten indienen maar die achterwege gebleven zijn.

Ik heb het - vanzelfsprekend - over voorstellen voor een verordening die zo spoedig mogelijk ingediend zouden moeten worden om tot formele en technische harmonisering van de documenten voor de Europese burgers te komen, meer bepaald de nationale identiteitsbewijzen, de afgifte van een Europees paspoort, en de verblijfsvergunning voor burgers en hun gezinsleden die niet in hun land van oorsprong maar in een andere lidstaat wonen.

Wat heeft het voor zin om strenge en lofwaardige maatregelen uit te vaardigen voor toezicht op documenten die afgegeven worden aan staatsburgers van derde landen - zoals de maatregelen die het voorwerp van dit verslag uitmaken - en die bedrieglijke gebruikmaking van valse documenten moeilijker of onmogelijk moeten maken, als het veel en veel gemakkelijker en voordeliger blijkt te zijn om de documenten van gelijk welke van de lidstaten van de Europese Unie te vervalsen? Het is dat soort maatregelen dat de burgers van hun land verwachten, zodat ze in vrijheid en veiligheid kunnen leven in een eengemaakt gebied - dat als sinds jaar en dag tastbare werkelijkheid is voor de georganiseerde misdaad.

Waar wachten de lidstaten op, de Raad, de Commissie, waar wacht ons eigen Europees Parlement eigenlijk op?

13 september 2001

ADVIES VAN DE COMMISSIE VERZOEKSCHRIFTEN

aan de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken

inzake het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel (COM(2001) 157 – C5-0215/2001 – 2001/0080(CNS))

inzake het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend (COM(2001) 157 – C5-0216/2001 – 2001/0081(CNS))

inzake het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijftitels voor onderdanen van derde landen (COM(2001) 157 – C5-0217/2001 – 2001/0082(CNS))

Rapporteur voor advies: Janelly Fourtou

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie verzoekschriften benoemde op haar vergadering van 10 juli 2001 Janelly Fourtou tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergadering van 12 en 13 september 2001.

Op dezelfde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende conclusies.

Bij de stemming waren aanwezig: Roy Perry, eerste ondervoorzitter en waarnemend voorzitter; Proinsias De Rossa, tweede ondervoorzitter; Janelly Fourtou, rapporteur voor advies; Glyn Ford (vervang Mark Francis Watts), Laura González Álvarez, Margot Keßler, Jean Lambert, Véronique Mathieu en Hans-Peter Mayer.

CONCLUSIES

De Commissie verzoekschriften meent dat de ten principale bevoegde commissie beter in staat is om eventuele amendementen op de drie wetgevingsteksten te formuleren. Zij geeft dan ook de voorkeur aan een advies in de vorm van conclusies, die de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken als overweging in haar verslag kan opnemen.

1. De Commissie verzoekschriften verwelkomt de drie verordeningen van de Raad, die erop gericht zijn de opmaak van de Europese documenten en de desbetreffende veiligheidsmaatregelen volledig te harmoniseren, zodat geen ruimte blijft voor uiteenlopende interpretaties van de lidstaten. De genoemde maatregelen moeten het overschrijden van de grenzen voor onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van de Unie verblijven vergemakkelijken en tegelijkertijd de illegale immigratie indijken. Zij maken deel uit van een geheel van maatregelen met betrekking tot inreis en verblijf van onderdanen uit derde landen in het kader van een communautair immigratiebeleid, die op hun beurt beantwoorden aan de doelstelling van de *geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid*.
2. De commissie is verheugd dat deze maatregelen, ondanks hun technische karakter, rekening houden met de noodzaak om de persoonlijke levenssfeer en de persoonsgegevens van de onderdanen van derde landen te beschermen, in overeenstemming met Richtlijn 95/46/EEG. Het communautaire beheer van verblijfsvergunningen en visa waarborgt een eenvormige eerbiediging van de grondrechten van de onderdanen van derde landen die de communautaire grenzen overschrijden, aangezien zij de persoonsgegevens op de verblijfsvergunning kunnen verifiëren en in voorkomend geval laten corrigeren of schrappen.
3. De Commissie verzoekschriften constateert dat het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken niet deelnemen aan deze maatregelen, terwijl Noorwegen en IJsland er wel bij betrokken zijn via hun associatieovereenkomst met de Unie en als uitvloeisel van het acquis van Schengen, waarvan zij lid zijn.
4. De Commissie verzoekschriften is tenslotte ook verheugd over het feit dat de genoemde verordeningen de hereniging van uit derde landen afkomstige gezinsleden van onderdanen van de Unie (die hun recht op vrij verkeer hebben uitgeoefend) vergemakkelijken. De gezinsleden zijn niet onderworpen aan de visumplicht, hetgeen tegemoetkomt aan een wens die in de verzoekschriften aan het Europees Parlement herhaaldelijk tot uiting is gebracht.